«Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς εἰς τήν ἱστορικήν καί ἁγιογραφικήν πόλιν ὑμῶν Λύδδαν, τήν γνωστήν καί ὡς Γεωργιούπολιν, ἵνα ἑορτάσωμεν τά Ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοὐτέστιν τήν κατάθεσιν τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Γεώργιος, γόνος πλουσίων καί εὐγενῶν γονέων, καταγομένων τοῦ μέν Πατρός αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας, τῆς δέ μητρός ἐκ Παλαιστίνης, ἦτο Χριτιανός καί ὑπηρέτει ὡς ἀξιωματικός εἰς τάς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπί αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, (284-305).

Τόν μαρτυρικόν αὐτοῦ θάνατον κατά τόν συναξαριστήν ὑπέστη ὁ ἔνδοξος Γεώργιος ἐν τῇ πόλει Ρώμῃ, ἔνθα μετηνέχθησαν τά λείψανα αὐτοῦ εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδδης, ἔνθα ἀνηγέρθη ὁ φερώνυμος αὐτοῦ Ναός, ἐπί τοῦ ὁποίου καί κατετέθησαν τά ἱερά καί εὐωδιάζοντα αὐτοῦ λείψανα. Ἔκτοτε ἡ τιμή τοῦ ἁγίου Τροπαιοφόρου Γεωργίου ἐπεξετάθη εἰς ἅπασαν τήν Οἰκουμένην, διό καί μέχρι σήμερον ὁ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θεωρεῖται ὁ προστάτης πολλῶν ἐθνῶν καί κρατῶν.

Ὁ θεσπέσιος Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν ἁγίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος ἐδείκνυε ὑπερβάλλοντα ζῆλον ὑπέρ τῆς Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τόν πόθον δέ αὐτοῦ ὁ γενναῖος ἐν μάρτυσιν Γεώργιος διετράνωνε καί διά τοῦ κηρύγματος τῆς ἀληθείας, τοὐτέστιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ τοῦ παραγγείλαντος τοῖς μαθηταῖς καί ἀποστόλοις Αὐτοῦ: «Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει», (Μάρκ. 16,15).

Τό Εὐαγγέλιον, τοὐτέστιν τήν Χριστιανικήν αὐτοῦ πίστιν ἐκήρυξεν ὁ ἀξιοθαύμαστος Γεώργιος ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί τῆς Ρωμαϊκῆς Βουλῆς, ὡς λέγει ὁ βιογράφος αὐτοῦ «Λαμπρῶς οὖν τόν Χριστόν Θεόν τε καί Θεοῦ Υἱόν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τήν εὐσέβειαν», τοὐτέστιν τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τό μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας.

Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ καί τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου λέγοντος «ἔν γάρ ἐστι τῶν ἀμηχάνων (=τῶν ἀδυνάτων) ἤ μαρτυρῆσαι γενναίως ἤ κηρύξαι σπουδαίως… ἐάν μή Πνεύματος Ἁγίου δύναμις νευρώσῃ τόν τόνον τοῦ μάρτυρος, ἄλλως γάρ οὐ δύνανται μάρτυρες εἶναι. Μάρτυρα δέ λέγω νῦν οὐ μόνον τόν διά παθῶν τελειούμενον, ἀλλά καί τόν τῷ λόγῳ μαρτυροῦντα τῆς χάριτος, πᾶς γάρ κῆρυξ ἀληθείας, μάρτυς ἐστί Θεοῦ».

Ἐνταῦθα προσφανῶς ὁ Ἱερός Πατήρ ἡμῶν Χρυσόστομος ἔχει κατά νοῦν τό πρότυπον τῶν μεγαλομαρτύρων Στέφανον τόν Πρωτομάρτυρα, ὁ ὁποῖος «πλήρης πίστεως καί δυνάμεως ὤν, ἐποίει τέρατα καί σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ… καί οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καί τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει»· (Πρβλ. Πράξ. 6, 8-10). «ὑπάρχων δέ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τόν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ καί Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 7,55).

Ἑρμηνεύων ὁ πολύς Ὠριγένης τό λόγιον τῆς Γραφῆς: «Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός προς Κάϊν. Τί πεποίηκας; Φωνή αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς» (Γεν. 4,10) λέγει: «Τό γάρ φωνή αἵματος νομίσωμεν λέγεσθαι καί περί ἑκάστου τῶν μαρτύρων, ὧν ἡ φωνή τοῦ αἵματος βοᾷ πρός τόν Θεόν». Περί δέ τοῦ ψαλμικοῦ λογίου «ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι» (Ψαλμ. 115,4) λέγει «σωτηρίου ποτήριον, ὁ τῶν

μαρτύρων ἐστί θάνατος». Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐποίησε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῷ χωρίῳ λεγομένῳ Γεθσημανῇ προσευχόμενος καί λέγων: «Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο,· πλήν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω ἀλλ΄ ὡς σύ» (Πρβλ. Ματθ. 26, 36-39).

Τό μεγαλεῖον τῆς προσωπικότητος τοῦ ἁοιδίμου Γεωργίου ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι οὗτος ἐπέτυχε τήν διά θανάτου τελείωσιν αὐτοῦ, οὐχί μόνον διά τῶν παθῶν, τοὐτέστιν τῶν βασανιστηρίων τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, ἀλλά καί διά τῆς χάριτος τοῦ λόγου, δηλαδή τοῦ κυρύγματος καί τοῦ ἔργου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ἀνεδείχθη ἐλευθερωτής τῶν αἰχμαλώτων, τῶν διακινδυνευόντων ἡ βοήθεια, τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής καί ὁ ἰατρός τῶν ἀσθενούντων. Διό καί ὁ ὑμνῳδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Ράβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὁ ἔνθεος Γεώργιος ζῶν καί δρῶν κατά τήν ἐποχήν τῆς ἐξάρσεως τῆς εἰδωλολατρείας συνέβαλε τά μέγιστα εἰς τήν καταπολέμησιν αὐτῆς ἀκούων τοῦ παραγγέλματος τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας ὡς καί τάς θυσίας αὐτῶν … ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι». Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ εἰδωλολατρεία δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό την λατρείαν τῶν δαιμόνων, ὡς τοῦτο καταγγέλλει καί ὁ ψαλμῳδός λέγων: « τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται, ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς», (Ψαλμ. 113, 12-16).

Ὁ Θεός δέ, τόν Ὁποῖον ὁ παμμάκαρ Γεώργιος εὐηγγελίζετο καί ὑπέρ τοῦ ὁποίου τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἐμαρτύρησεν εἶναι ὁ Θεός τῆς ἀληθείας τῆς ζωῆς καί τοῦ φωτός.

«Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μη περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Ἡμεῖς οἱ τιμῶντες σήμερον τά τίμια καί εὐωδιάζοντα αὐτοῦ λείψανα, τά κατατεθέντα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ βοήσωμεν λέγοντες: «Τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας Μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε Ἀθλοφόρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου». …

Ὧι ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά».